

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Janou Volkovou ve věci

žalobce: J. V.
zastoupen Mgr. Tomem Káňou, advokátem
sídlem nám. Míru 6, 744 01 Frenštát pod Radhoštěm

proti
žalovanému: Krajský úřad Moravskoslezského kraje
sídlem 28. října 117, 702 18 Ostrava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 12. 2023, č. j. MSK 154116/2023,
o přestupku proti občanskému soužití,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalované **se nepřiznává** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobou ze dne 20. 2. 2024 žalobce napadl u Krajského soudu v Ostravě (dále též „krajský soud“) rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 12. 2023, č. j. MSK 154116/2023, jímž žalovaný částečně změnil a ve zbytku zamítl odvolání žalobce proti rozhodnutí Městského úřadu ve Frenštátě pod Radhoštěm ze dne 16. 10. 2023, č. j. OSŽÚ/31039/2023/aland/spis2188/2023 (dále též „rozhodnutí správního orgánu I. stupně“).

2. Rozhodnutím správního orgánu I. stupně byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle 7 odst. 1 písm. b) zákona č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích (dále jen „zákon o některých přestupcích“), kterého se měl dopustit tím, že dne 23. 2. 2023 v době kolem 15:30 hodin v katastru obce Trojanovice na stezce vedoucí přes pozemky parc. č. XA a parc. č. XB rámem motorové čtyřkolky srazil H. H. (dále jen „svědkyně“), která se mu snažila zabránit v průjezdu, a způsobil jí tak bolestivé zranění pravé ruky.
3. Za spáchání uvedeného přestupku byla žalobci uložena pokuta ve výši 10 000 Kč (výrok I. rozhodnutí správního orgánu I. stupně) a povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč (výrok II.). Žalovanému pak byla dále uložena povinnost uhradit poškozené Všeobecné zdravotní pojišťovně České republiky (dále „poškozená“) majetkovou škodu ve výši 643 Kč (výrok III.).
4. Žalovaný napadeným rozhodnutím změnil výrok I. rozhodnutí správního orgánu I. stupně tak, že jednání žalobce překvalifikoval z úmyslného na nedbalostní a uloženou pokutu snížil na 5 000 Kč.

II. Žaloba

5. Žalobce v žalobě především namítal, že zpochybňuje zranění, které měla svědkyně při údajném spáchání přestupku utrpět. Pochyby o vzniku zranění vyslovil i ve správním řízení, přičemž správní orgány se s touto námitkou nevypořádaly. Z doložené fotografie nevyplývá jakékoliv zranění svědkyně, z lékařské zprávy se pouze podává, že podle lékaře u svědkyně došlo ke zhmoždění ruky, které však není doprovázeno žádným objektivním nálezem v podobě modřiny, oděrky apod. Zpráva tak pouze opakuje subjektivní výpověď svědkyně.
6. Svědkyně si podle žalobce zranění vymyslela v úmyslu se mu pomstít. K tomu žalobce doplnil, že kdyby bylo tvrzené zranění omezující, jistě by svědkyně vyhledala pomoc neprodleně po přestupkovém jednání, k ošetření se však svědkyně dostavila až následující den a až poté vypovídala na policii. Tuto námitku vypořádal správní orgán I. stupně pouze obecnými frázemi a žalovaný se námitkou nezabýval vůbec. Na základě pouhého tvrzení svědkyně tak nelze postavit najisto, že utrpěla zranění, navíc zranění omezující běžný způsob života. Za této důkazní situace se podle žalobce má uplatnit zásada in dubio pro reo.
7. Z uvedených důvodů žalobce navrhl, aby krajský soud napadené rozhodnutí jakož i jemu předcházející rozhodnutí správního orgánu I. stupně zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného a replika

8. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že žalobní námitky jsou totožné jako námitky odvolací, se kterými se již vypořádal v napadeném rozhodnutí.
9. Žalovaný měl za prokázané, že žalobce způsobil svědkyni lehké zranění ruky projevující se bolestivostí. Ze spisu jednoznačně vyplývá, že svědkyně bránila průjezdu žalobce přes pozemek a že žalobce k průjezdu neměl povolení. Svědkyně se žalobce snažila zadržet, přičemž žalobce z místa spáchání přestupku ujel. Nebyl proto důvod skutkový děj podpořený dvěma výpověďmi a videozáznamem ještě dále odůvodňovat v napadeném rozhodnutí. Samotný vznik zranění popsal vedle uvedené svědkyně také další svědek a mechanismus vzniku zranění podle žalovaného odpovídá zranění samotnému (svědkyně uskočila na levou stranu a měla zraněnou pravou ruku). Podle žalovaného lékař nezaznamenal pouze subjektivní výpověď svědkyně, lékařskou zprávou byla bolest zjištěna,

a stejně jako jiné listiny, je i lékařská zpráva důkazním prostředkem. Úvahu žalobce o pomstychtivosti svědkyně žalovaný bez bližšího odůvodnění odmítl a taktéž konstatoval, že považuje za zbytečné vyjadřovat se k úvahám žalobce ohledně toho, jaká omezení byla svědkyni zraněním způsobena.

10. V replice k vyjádření žalovaného žalobce konstatoval, že z lékařské zprávy plyne, že žalobkyně neměla vůbec žádné viditelné zranění nebo poškození ruky a pouze při doteku vyjádřila bolestivost. Přitom z lékařské zprávy neplyne, že by se ruky svědkyně někdo dotkl. Takový důkaz podle žalobce není objektivně ověřitelný. Zranění, pokud nějaké bylo, svědkyni zjevně v ničem neomezovalo a samotná existence zranění je založena pouze na tvrzení svědkyně.

IV. Skutečnosti zjištěné ze správního spisu

11. Ze správního spisu krajský soud zjistil, že žalobce dne 23. 2. 2023 projížděl na motorové čtyřkolce spolu s další osobou jedoucí na motorce přes pozemek parc. č. XA (ve vlastnictví M. H.) a parc. č. XB (ve vlastnictví Biskupství ostravsko-opavského). Ve spise jsou založeny ortofoto mapy a výpisy z katastru nemovitostí (č. l. 26, 27, 34 a 35 správního spisu). Při návratu žalobce čekala svědkyně společně se svědkem a zastoupili mu cestu. Po slovní konfrontaci, při které byl žalobce svědkem a svědkyní obeznámen o tom, že bez souhlasu vlastníka se pohybuje po soukromých pozemcích, žalobce na čtyřkolce krátce couvnul a poté se rozjel z pozemku pryč. To plyne z videozáznamu pořízeného svědkem na mobilní telefon. Videozáznam je přerušen poté, co žalobce zacouval, další záznam navazuje záběrem na čtyřkolku zezadu a ve větší vzdálenosti, svědek přitom rozrušeným hlasem vulgárně oznamuje, že do nich žalobce najel.
12. Dne 18. 4. 2023 se konalo ústní jednání. V protokolu o ústním jednání (na č. l. 29 a násl. správního spisu) je zachycena výpověď svědkyně. Ta sdělila, že se po předchozí verbální konfrontaci žalobce řídící čtyřkolku náhle rozjel, rámem čtyřkolky narazil do hřbetu pravé ruky žalobkyně a poté rychle ujel. Svědkyně nosila po lékařském ošetření na pravé ruce 14 dní stahovací obvaz, zranění ji omezilo, protože je pravák. Druhý svědek, P. M., v rámci své svědecké výpovědi uvedl, že se žalobce rozjel přímo na jeho přítelkyni (svědkyni, pozn. soudu), najel na ni rámem a odhodil ji, při střetu jí nejspíš přiskřípl ruku. Ruka podle něj svědkyni bolela a měla na 14 dní předepsáno stahovat ruku tlakovým obvazem.
13. Z lékařské zprávy na č. l. 5 správního spisu soud zjistil, že svědkyně byla ošetřena dne 24. 2. 2023 v 13.15 hodin v nemocnici ve Frýdku-Místku. Ve zprávě se dále uvádí: „Včera odpoledne do slečny narazila tříkolka, bolí PHK oblast ruky, rtg bez traum. změn. Klin: bez otoku, bez hematomu, palp. Bol. Na dorzu ruky, bez krepitace, bez patol. Hybností, hybnost bez omezení v RC skl, dotažení bolestivé, dukce bolestivé. Dg. Contusio manus l.dx. Th – elastic. Dop. promazávat analgetickou masťou, ledovat, bandážovat, ko zde při potížích, doléčení u OL.“ Z vyúčtování zdravotní péče na č. l. 60 a správního spisu, kterou do spisu založila poškozená, plyne, že u svědkyně bylo vykázano ošetření dle diagnózy: S602 – zhmoždění (kontuze) jiných částí zápěstí a ruky, za které poškozená vyúčtovala 643 Kč.

V. Posouzení věci krajským soudem

14. Krajský soud předně posuzoval, zda byly splněny podmínky řízení, přičemž dospěl k závěru, že žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen

„s. ř. s.“), osobou oprávněnou (§ 65 odst. 1 s. ř. s.) a jedná se o žalobu přípustnou (§ 65, § 68, § 70 s. ř. s.).

15. V souladu s § 75 odst. 1, 2 s. ř. s. přezkoumal krajský soud napadené rozhodnutí žalovaného v mezích žalobních bodů, včetně řízení předcházejícího jeho vydání, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.
16. Soud ve věci rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez nařízení ústního jednání.
17. Žaloba není důvodná.
18. Předmětem řízení je přestupek proti občanskému soužití podle § 7 odst. 1 písm. b) zákona o některých přestupcích. Toho se pachatel dopustí, pokud jinému ublíží na zdraví. Již správní orgán I. stupně ve svém odůvodnění v části pod bodem I. vhodně poukázal na definici zdraví stanovenou Světovou zdravotnickou organizací a parafrázoval závěry uvedené v komentáři k dotčenému ustanovení zákona o některých přestupcích o tom, že termín ublížení na zdraví „...není zákonem blíže definován, proto je nezbytné na takový stav usuzovat podle individuálních okolností každého konkrétního případu s tím, že východiskem je kvalitativní a kvantitativní odchylka od stavu, který je považován za zdraví (NS 5 Tdo 504/2003).“ (více srov. STRAKOŠ, Jan. *Zákon o některých přestupcích: Praktický komentář*, Dostupné v Systému ASPI.)
19. K tomu krajský soud doplňuje, že skutková podstata přestupku postihuje pouze lehké formy ublížení na zdraví a krátkodobé nebo přechodné bolesti. Nejvyšší správní soud v již dříve projednávaných věcech posoudil ublížení na zdraví jako způsobení modřin, nevolnosti a oděrek (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 3. 2005, č. j. 4 As 56/2003-76). Výše citovaný komentář k dotčenému ustanovení dále uvádí, že „ublížením na zdraví se rozumí takový zásah do tělesné integrity poškozeného, který vyvolá stav záležející v poruše zdraví (typicky poranění bez trvalých následků) nebo jiném onemocnění, který znesnadňuje obvyklý způsob života poškozeného, nikoliv však po delší dobu, a který zpravidla vyžaduje lékařského ošetření (srov. s § 122 odst. 1 tr. zákoníku). Z povahy uvedeného tedy vyplývá, že za ublížení na zdraví nelze považovat jakýkoliv zásah do tělesné integrity poškozeného a nemůže se jednat ani o čistě subjektivní pocit poškozeného (NSS 9 As 88/2010).“
20. Žalobce v žalobě namítal, že u svědkyně nedošlo k žádnému ublížení na zdraví. Napadal tedy rozhodnutí žalovaného jen co do otázky škodlivého následku přestupkového jednání a způsobu, jakým se s touto otázkou vypořádaly správní orgány. Nenamítal nic ohledně vlastního přestupkového děje. Za důležité pak soud považuje skutečnost, že žalobce nijak nebrotí proti závěrům žalovaného o tom, že žalobce do svědkyně čtyřčlenskou najel.
21. Žalobce opakovaně tvrdil, že „svědkyni se nic nestalo“ a správní orgány se otázkou ublížení na zdraví dostatečně nezabývaly. S těmito námitkami se krajský soud neztotožňuje. Součástí správního spisu je lékařská zpráva MUDr. B., Nemocnice ve Frýdku-Místku, Centrum urgentního příjmu ze dne 24. 2. 2023 (č. l. 5 správního spisu). Lékařská zpráva obsahuje údaj lékaře o přítomnosti zhmoždění, konkrétně se jedná o pasáž „Dg. Contusio manus l. dx“, která v překladu znamená zhmoždění (kontuz) jiných částí zápěstí a ruky [l.dx zřejmě značí pravou stranu, z latinského *lateris dextrae*] = vpravo, pozn. soudu]. V této lékařské zprávě je popis poranění uveden v části uvozené jako „Dg“ tedy diagnóza. Na tento nálezní navazuje doporučení lékaře k užití analgetik a bandážování. Diagnóza žalobkyně tak byla stanovena lékařem, nejedná se tak o záznam subjektivních vjemů svědkyně, ale o lékařem konstatovaný nálezní. Svědkyně netvrdila, že došlo ke zlomení končetiny či se jednalo o zranění, které by

vyžadovalo okamžitý lékařský zásah. Svědkyně sdělila, že před čtyřkolkou žalobce uskočila a zranila se o rám čtyřkolky, ruka ji bolela a omezila v běžném životě, proto vyhledala lékařskou pomoc. Zásah do tělesné integrity svědkyně následně prokázalo odborné vyšetření lékaře. Za této situace je újma na zdraví svědkyně postavena na jisto a nemění na tom ani skutečnost, že zranění nebylo viditelné pouhým okem. K naplnění předmětné skutkové podstaty není zapotřebí, aby svědkyně vyhledala lékařskou pomoc bezprostředně po přestupkovém jednání, konečně v takovém případě by žalobce mohl být vystaven riziku nikoliv přestupkového, ale rovnou trestněprávního postihu. To, že svědkyně vyhledala péči lékaře až druhý den a lékař způsobený zásah do tělesné integrity svědkyně diagnostikoval, považuje soud za dostatečné pro prokázání, že došlo k zásahu do zdraví svědkyně.

22. Správní orgány došly k závěru, že žalobce způsobil svědkyni újmu na zdraví tím, že do ní najel čtyřkolkou, narazil do její pravé ruky a tím jí způsobil zranění spočívající v bolestivém zhmoždění pravé ruky. Správní orgány vycházely z videozáznamu, ze dvou shodujících se svědeckých výpovědí a zejména z lékařské zprávy. Z uvedených důkazů shodně vyplývá, že v důsledku přestupkového děje, který žalobce nijak nerozporuje, došlo u svědkyně k újmě na zdraví, která vyžadovala bandážování po dobu 14 dnů, nadto újmu svědkyně utrpěla na pravé ruce, která je její dominantní. Soud tak nemá pochybnost o tom, že zranění svědkyni v jejím běžném životě omezilo, byť na relativně krátkou dobu dvou týdnů. Správní orgán I. stupně se na straně 2 a 3 svého rozhodnutí zabýval jednotlivými důkazy, hodnotil je ve vzájemné souvislosti a na str. 4 v bodě I. poté došel k závěru, že je zjevné, že žalobce svědkyni způsobil popsané zranění. Měl tak za to, že jednáním žalobce byla narušena tělesná integrita svědkyně v takové míře, aby byla naplněna skutková podstata přestupku podle § 7 odst. 1 písm. b) zákona o některých přestupcích. Úvaha správních orgánů je sice kusá, ale přezkoumatelná. S jejich závěry se krajský soud ztotožňuje.
23. Pokud se jedná o dílčí námitku, že ani žalovaný argumentaci žalobce stran zranění svědkyně nevypořádal, krajský soud konstatuje, že žalovaný odkázal na rozhodnutí správního orgánu I. stupně a ztotožnil se s ním v tom, že došlo a jakým způsobem došlo ke zranění svědkyně, a to za situace, kdy žalobce nepředložil žádné relevantní argumenty, které by zpochybnil k důkazu provedenou lékařskou zprávou. Tento postup je možný. Nejvyšší správní soud potvrdil v řadě svých rozhodnutí, že na správní řízení, které je vedeno ve dvou stupních, je třeba nahlížet jako na jeden celek. Je-li vada rozhodnutí nebo řízení vedeného v prvním stupni plně zhojena v odvolacím nebo rozkladovém řízení, není správní řízení jako celek stiženo vadou, která by způsobovala nezákonnost napadeného rozhodnutí (viz např. rozsudky ze dne 28. 2. 2007, č. j. 7 As 72/2006–167, ze dne 19. 11. 2009, č. j. 1 Afs 88/2009–48, ze dne 30. 11. 2010, č. j. 9 As 37/2010–217, nebo ze dne 24. 4. 2015, č. j. 8 Afs 20/2013–101, č. 3319/2016 Sb. NSS). Žalovaný se s námitkou ohledně zranění žalobkyně a jejího ošetření u lékaře dále vypořádal na straně 4 napadeného rozhodnutí. Dle krajského soudu bylo toto odůvodnění spolu s odkazem na rozhodnutí správního orgánu I. stupně dostatečné, mimo jiné i proto, že žalobce v odvolání vyslovil nesouhlas se závěry správního orgánu I. stupně bez konkrétních tvrzení, která by odůvodnění správního orgánu I. stupně dostatečně zpochybnila. Žalovaný (nebo v tomto případě správní orgán I. stupně, na jehož závěry žalovaný odkázal) přdestřel ucelenou a důkazy dostatečně podloženou skutkovou verzi, která žalobcovu obhajobu argumentačně vyvracela. Krajský soud tvrzená pochybení žalovaného neshledal.
24. Stejně tak věrohodnost svědecké výpovědi poškozené (zvláště s ohledem na to, že výpověď nestojí v dokazování osamoceně) nevyvrací žalobcův ničím nepodložený názor, že svědkyně

vypovídala vůči žalobci zaujatě. Ostatně, jak plyne z posledního odst. str. 3 napadeného rozhodnutí, svědkyně vypovídala spontánně, výslechu byl přítomen zástupce žalobce a k její svědecké výpovědi, popř. svědecké věrohodnosti, nic nenamítal.

25. Krajský soud tak shledal, že se správní orgány újmou na zdraví zabývaly dostatečně a přezkoumatelným způsobem vysvětlily, z jakých důvodů mají zásah do tělesné integrity svědkyně za prokázaný; správní orgány taktéž učinily úvahu o tom, na základě jakých důkazů k tomuto závěru dospěly. Krajský soud tak neshledal žalobní námitky důvodné a nenašel důvod ke zrušení žalobou napadeného rozhodnutí.

VI. Závěr a náklady řízení

26. Krajský soud dospěl ze shora uvedených důvodů k závěru, že napadené rozhodnutí netrpí nedostatky, pro které by bylo na místě žalobě vyhovět. Žalobu proto jako nedůvodnou zamítl (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
27. O náhradě nákladů řízení krajský soud rozhodl ve smyslu § 60 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Úspěšnému žalovanému žádné náklady nad rámec jeho obvyklé úřední činnosti nevznikly, náhrada nákladů řízení mu tudíž přiznána nebyla (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 3. 2015, č. j. 7 Afs 11/2014–47).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvojím vyhotovení u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 12. března 2025

Mgr. Jana Volková
samosoudkyně